

KERK Leven

WEEKBLAD — NUMMER 6 — 7 FEBRUARI 2007

Klapstoel
Julienne
Van Kemseke

blz. 7

Niets
mis met
de tv-mis

blz. 8

Welkom
in de
Unie?

blz. 12-13

antwerpen brugge gent mechelen hasselt

EEN Vaticaanse voetbalploeg is er nog altijd niet, maar in eigen land waagden priesters in vervlogen tijden zich wel vaker aan een match of floten ze een wedstrijd. En nog altijd durven ze een tribuneplaats te reserveren bij hun favoriete voetbalclub, ook bij eersteklassers. Wist u bijvoorbeeld dat abt Ulrik Geniets zaliger geregeld zijn abdij in Averbode verliet om af te zakken naar Germinal Beerschot?

Jos Van Criekinge, norbertijn van Tongerlo, was bijna veertig jaar lang actief in het Sportacentrum in Tongerlo. En sinds jaar en dag is hij supporter van KVC Westerlo, die thuis speelt op een steenworp van de abdij. „Als het lukt volg ik de match én de 'namatch' in de kantine,” vertrouwt de Westerlofan ons toe, „om dan heel laat en stilletjes de abdij binnen te sluipen.” Voor pater Jos is 'de plein' de plek bij uitstek om vrienden gebeten door de sportmicrobe te ontmoeten. „Wie geen liefde heeft voor de sport en de sportende mens, voelt er zich niet thuis.”

Een zwaar geval van 'voetbalitisch', deze Jos Van Criekinge. Vijftien jaar lang leidde hij met behulp van het scheidsrechterfluitje wedstrijden in goede banen. Hij had ook talrijke contacten in de Voetbalbond. „Aan die tijd houd ik zeer mooie herinneringen over. Maar ook aan mijn jaren bij Sporta waar jonge sportlui kunnen voelen wat teamspirit is, waar hen liefde voor de sport en fair play wordt bijgebracht en waar ze leren te incasseren. Een ploeg voelt zich pas één, als iedereen samen voor de overwinning knokt.”

Pastoraal bezig?

Is dat pastoraal? „Voor mij is 'er zijn naast het voetbalveld' pure ontspanning. Diepzinnige gesprekken moet je daar niet verwachten. Wel proef je er verbondenheid, en dat schept vertrouwen. Als mensen voelen dat ik er graag ben, dan durven ze me ook wel eens aan te spreken en wordt lief en leed gedeeld. Ik denk vaak dat het allemaal kinderen van God zijn, maar dat het er niet altijd aan te zien is.” En als hij de spelers feliciteert voor hun inzet, dan hoort hij in Westerlo wel eens: „Gij zijt onze proost. Wat dat inhoudt, weet ik niet. Maar ge moet er wel zijn.”

In het Brugse Olympiastadion kun je wel vaker Boni Van Looveren aantreffen, pater kapucijn en pastoor in Ieper. Getooid in groenzwart, neemt hij plaats in de tribune (zie foto). Aldus maakt hij deel

Ook priesters vinden de weg naar het voetbalstadion

Tom Heylen

De naam van menig voetbalclub wordt voorafgegaan of gevolgd door een K zoals in KSV, KVC of KV. Deze letter staat niet voor Katholiek, wel voor de loffelijke bijvoeging Koninklijk. De kans dat deze K behouden blijft, is dus vrij groot. Toch tref je in de tribune van het voetbalstadion makkelijker een priester aan dan een prins of iemand anders van koninklijke bloede. Ook wij vonden er meerdere priesters.

Supporter met kruisje

uit van de veelgeroemde 'twaalfde man' op het veld. „Ik ben een vurige supporter van Cercle Brugge. Een voetbalwedstrijd meepikken is voor mij pure ontspanning, al durf ik het ook een pastorale taak te noemen.”

Zijn priesterkruisje verbergt pater Boni niet als hij naar Brugge trekt, en in zijn Ieperse parochie staat hij bekend als supporter van Cercle. „Ook de Ieperse suppor-

ters van Club Brugge kennen me. December laatst, bij de overwinning van Cercle tegen grote broer Club, mocht ik aan de kerkdeur felicitaties ontvangen van deze Clubsupporters”, glundert de pater. „Bij verlies van Cercle klinken anderzijds ook wel vaker worden van troost en bemoediging.”

Waarom kiest een franciscaan voor voetbal? „Zoals reeds gezegd is voetbal voor mij ontspanning. Ik

merk ook dat voetbal mens en priester samenbrengt. Het hoeft niet altijd in de kerk te zijn dat we samenkomen. Als volgeling van Sint-Franciscus kies ik wel voor een club met veeleer bescheiden budget.”

Boni Van Looveren trekt echter niet louter als supporter richting Brugge. „Heel wat ex-spelers komen me in Ieper opzoeken. Uit vriendschap, maar ook ter gele-

genheid van een huwelijk of om hun kindje te laten dopen.” Ook voor de huidige spelersgroep is pater Boni lang geen nobele onbekende. Zo ging hij mee voor in de begrafenisplechtigheid van de vriendin van een van de spelers. „Met hem en beide families heb ik nog vaak contact, tot in de tribune.”

Lees verder pagina 9

© Violet Corbett-Brock